

Stoic. L. I. Diff. III. qui subinde verbis asperioribus in Philosophiam invecti sunt, magno alioquin in pretio habitam. Non est ovum ovo magis simile, quam haec Patrum dicta dictis Lutheri. Loquitur nempe ille, non de iusto, sed nimio pretio, non de vero usu, sed de abusu, potissimum de tricis, ineptisque, quibus Philosophiam oppleverant istis temporibus Scholastici. De his quid sentendum, verbis exponam Sebastiani Foxii Marzilli, hominis certe non Lutherani, qui, dum in Libro, de Philosophici studii Ratione, veram philosophandi rationem Franciscum Fratrem edoceret, barbaros illos, & immanes Sophistas, qui pro Dialectica vera summulas, ut ipsi vocant, & Terminos, portentaque alia librorum horribilia, quosque magno Dei beneficio ubique a Doctis omnibus pridem explosos cernebat, ne dignos quidem iudicabat, qui hic nominarentur. Haec quaelegant, & semel iterumque, relegant. Quae si Lutherus scripsisset, non foret maior Lutheri, literarum & Philosophiae, hostis. Taceo plura, quae hic dici possent, & passim a nostris, nec non Gvili. Saldeno, Theologo Reformato, in Lutheri defensionem, alata sunt. Mendacium ergo sapit, Melanchthonem, una cum Carlostadio, ex Lutheri scriptis, tanto in bonas literas odio, imbutum esse. Nec alio insignienda sunt nomine, quae de ipso met Melanchthonem, illo communi Germaniae Praeceptore, nungantur. In quibus exponendis ferias nobis fecit, Jacobus Thomaeius, qui copiose, in confutanda hac fabella, versatus est. Rectius in Melanchthonis locum substituit Martinus Cellarius, quem a Marco Stubnero, tum quidem seductum fuisse, constat. Huic non absimiles sunt hac nostra aetate Petrus Poiretus, nec non Io. Michael Langius, quorum non obscurum in orbe literato nomen est, quod variis ingenii sibi compararunt monumentis. Verum illum neniae Virginis Bourignoniae, hunc infucata vagabundi cuiusdam hominis, qui calcaribus conficiendis operam dabat, pietas, & iactatae revelationes, ad Fanaticorum, ita pertraxerunt partes, ut is Fanaticus non immerito quibusdam ad insaniam usque audiat, hic autem ab officio, quod in Academia Altorfina sustinebat, Doctoris Theologi devolutus sit.

S. VII. Quam tenaciter autem isti errores animis infixi
 haere-